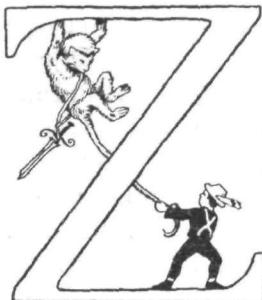

K. ANDREJEV:

Vrbov kol.

asadil je spomladi kmet svež vrbov kol v zemljo in privezel k njemu trto. Kol se je prijel, pognal koreninice in mladike in začel je misliti: „Ej, čemu naj bi podpiral trto! Brez njene teže bi še lažje rastel in postal košata vrba.“

Ko je to mislil, je prišla mimo miška.

„Stoj, miška!“ je zaklical kol. „Napravi mi ljubav: pregrizi mi to-le trto, da mi ne bo treba več nositi njene teže. Ti že kako poplačam.“

Miška je pregrizla trto, in kol se je zadovoljno smehljal.

V vinograd pride kmet in vidi stati sam kol brez trte.

„Škoda trte! — Toda čemu naj bo kol brez nje?“

Prijel je kol in ga izrval iz zemlje.

„Ko bi pustil rasti trto, bi zelenela oba . . .“ je še vzdihnil kol, preden ga je kmetič sesekal.

M. V. BREZOVNIK:

Sovraštv med živalimi.

ogostokrat domače in divje živali sovražijo splošno druge vrste. Najzanimivejši slučaji so oni, ki kažejo podedovanovo sovraštvu. Strah slabotnejše vrste pred močnejšim sovražnikom je tako velik in močen, da ga že novorojenčki čutijo. Vse goveje vrste sovražijo brez izjeme volkove. To sovraštvu je podedovanovo že iz onih časov, ko so goveda še tavala divja po gozdovih in dobravah in jih je vsak trenutek napadla izstradana čreda volkov, ki je odnesla tele ali več tovarišev.

Sovraštvu med psom in mačko je brez dvoma podedovan nagon, ki se lahko dokaže tudi pri večjih mačjih vrstah. V Indiji ima tiger globoko v gozdu svoj brlog, in mladiči imajo le malo sovražnikov. Če dobi medved ali leopard slučajno ta brlog, se hitro vrne in skrije. Dvomljivo je celo, če bi se lotila krasnih mačic velikanska kača — boa. A velike črede brezsmotrno okrog tavajočih divjih psov napadejo takoj brlog. Če stare ni doma, jih mirno raztrgajo in požro. Če se pa stara v tem času vrne z lova s plenom, ga izpusti in se izgubi v ločju. Ve namreč, da bi jo požrešna čreda brezpogojno raztrgala, četudi bi jih sama usmrtila deset. Tigra, ki je rojena v menežarijah ali v živalskih vrtih, gleda brez sovraštva živali, ki so zaklenjene